

Wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2014 r. – Advance Magazine Publishers przeciwko OHIM – Nanso Group (TEEN VOGUE)

(Sprawa T-509/12) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego TEEN VOGUE — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy VOGUE — Dopuszczalność — Kwalifikacja żądań — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Identyczność lub podobieństwo towarów — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Częściowa odmowa rejestracji]

(2014/C 102/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Advance Magazine Publishers, Inc. (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: C. Aikens, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: V. Melgar, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Nanso Group Oy (Nokia, Finlandia) (przedstawiciel: adwokat M. Tuominen)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 września 2012 r. (sprawa R 147/2011-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Nanso Group Oy a Advance Magazine Publishers, Inc.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Advance Magazine Publishers, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Skarga wniesiona w dniu 3 stycznia 2014 r. – Banco de Santander i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-6/14)

(2014/C 102/57)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Banco de Santander, SA (Santander, Hiszpania); Santander Investment, SA (Santander, Hiszpania); oraz Naviera Séneca, AIE (Las Palmas de Gran Canaria, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo i A. Biondi, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała w niej całokształt środków, której jej zdaniem stanowią tzw. hiszpański system leasingu podatkowego, jako niezgodną wewnętrznym nową pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których Komisja wskazała inwestorów AIE jako beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;